

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 9 - editie 5 - voorjaar 2014 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

Afscheid van een oude krant

Misschien een goed idee om de krant deze keer uit te printen. Niet alleen omdat het lekker weer is om een stoel op straat te zetten en met uw burens te bespreken wat u van de nieuwe voortuinen vindt (zie ook pagina 5 en 6) en tussendoor de oude vertrouwde TGF te lezen. Maar ook omdat dit het laatste exemplaar in deze vertrouwde vorm wordt. Ik ben mijn voorganger Kees de Wit erkentelijk voor de technische assistentie bij dit laatste nummer. Kees heeft in de herfst van 2008 de krantopmaak vervolmaakt, die Harold Smits eerder al hanteerde. Met de TeleGraaffloris had de straat een heuse krant.

Vanaf het volgende nummer krijgen we een minder bewerkelijke, maar even mooie elektronische nieuwsbrief. Ook daarin zal de lezer worden verwend met mooie verhalen over de straat, de bewoners en de buurt. Ook de oude inhoud van de TGF komt online. Bovendien blijven we elk kwartaal verschijnen. Meer over de toekomst vindt u op pagina 3 en 4. Peter Reitsma neemt daarmee ook het stokje van mij over als hoofdredacteur. Fijn als je je taak met vertrouwen kan overdragen. Ik heb het dertien nummers oftewel ruim drie jaar met veel plezier gedaan. Uit de lezersenquête bleek wel dat de lezer de TGF bovendien ook wist te waarderen.

Dit nummer biedt weer de laatste ontwikkelingen in de straat en de vertrouwde rubrieken. Bijzonder is de impressie die Jeroen van der Beek heeft gemaakt van de straat in 1925. Tony Steenbreker heeft weer een jeugdige bewoner geïnterviewd, Liesbeth Levy schreef een scherpzinnige column en Femke de Jong heeft nieuwe bewoners welkom geheten namens de krant. Die wonen in het huis van ex-redacteur en ex-columnist John van Wijgerden, die ik dan ook nog graag wil bedanken voor zijn bijdragen aan de krant.

Veel leesplezier!

LvdM

In deze TeleGraaffloris

pagina 2	Van de Veurzitter Straatnieuws
pagina 3 en 4	TeleGraaffloris gaat online
pagina 4	Anno MCMXXV
pagina 5 en 6	Tuin van Floris
pagina 6	Filmladder
pagina 7	Lente (gedicht en foto's)
pagina 8	Werken in de straat
pagina 9 en 10	Vanouds in de Graaf Florisstraat met Bertie Bik
pagina 11	Nieuwe burens: Marieke & Maarten 60A
pagina 12 en 13	Speeltuinrecensie SPEEL!kaart
pagina 13	Kids in the Street: Faas
pagina 14 en 15	Shoppen in de Middellandstraat
pagina 15	Luuks hoekje a-politiek
pagina 16	Te Koop in de straat Liesbeth Levy (column)
pagina 17	Top 88A: nieuwe beheerder
pagina 18	Handige adressen Colofon

Nog geen TeleGraaffloris in de mailbox?

ABONNEREN DOE JE ZO

Email naar: krant@graafflorisstraat.nl

De krant wordt één keer per kwartaal elektronisch verspreid onder geïnteresseerde bewoners van de Graaf Florisstraat en de leden van de Vereniging Ter Bevordering.

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 9 - editie 5 - voorjaar 2014 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

OUDS&NIEUWS

Een update van wat er in en om de GF zoal gebeurt

7 januari - In de supermarktwereld, waar één en dezelfde winkel binnen zeventien jaar omgedoopt wordt van Edah naar Super De Boer naar Konmar naar Jumbo, was het heel bijzonder dat Bas van der Heijden sinds de overname door een Amsterdamse concurrent in 1973 zijn naam had behouden. Maar onder het motto 3=1 is de Rotterdamse keten (en het kleine Katwijkse broertje Digros) nu toch zijn naam verloren. Een gek idee: de cassière zegt ook dat ze er nog niet aan kan wennen en dat ze gewoon Bas blijft zeggen. Buurtgenoot Rogier Elshout startte zelfs een actie: Bas moet Bas blijven.

<http://www.hartvannederland.nl/nederland/zuid-holland/2014/rotterdamers-boos-bas-wordt-dirk/>

<http://www.facebook.com/basblijftbas>

Waarschijnlijk blijft de klant wel kopen, want deze naamsverandering zorgt voor nog meer voordeel, bezweert Dirk ons. De karakteristieke Bas-tas wordt dus een collectors-item. Wees er zuinig op.

15 januari - We hebben een nieuwe sleutelbeheerder: Peter van der Gaag van nummer 7b. Ben je tientjeslid van de vereniging en wil je het pandje huren voor een diner, vergadering of zo, check even de drie stappen in het Vereniging-colofon op pagina 19. Geniet er maar veel en vaak van! En Peter, bedankt! (en tuurlijk ook Gies nog voor de jaren dat zij het gedaan heeft)

van de veurzitter

Vanmiddag sprak een onbekende vrouw mij aan terwijl ik de plantjes in mijn voortuin water gaf. Mijn zoveelste gesprekje over de twee weken geleden aangelegde tuintjes. Er zit een patroon in die gesprekken, merk ik. Na de openingszin met als kern “gezellig zo’n tuin”, volgen al snel vragen over hoe om te gaan met “Het stelen van plantjes, het poepen van honden én katten in je tuin, de afvalophoping, de rommelige aanblik als een buur zijn tuin blijkt te verwaarlozen”. Toch wel iets om bij stil te staan. Zeker ook omdat sommige bewoners de tuinenaanleg ervaren als een vergroting van hun belevingswaarde van de openbare ruimte, terwijl andere dit zien als een verrommeling van het straatbeeld. De initiatiefneemsters Nienke en Audrey hebben dit onderkend. Luisterend naar de verschillende meningen, hebben zij bijvoorbeeld de grootte van de tuinen bijgesteld. Verder hebben zij heldere afspraken gemaakt met elke tuinbezitter over soort beplanting en onderhoud. Zo houden we in deze straat rekening met elkaars mening.

De onbekende vrouw was tevreden met mijn antwoorden op haar vragen en sloot het gesprek af met de slotzin “Leuke straat is dit toch. Succes, stiekem geniet ik als passant van jullie tuintjes mee”.

KvB

4 februari - Wandelen door de Middellandstraat (ook langs de Dates) lokt bij Joop-redacteur Hasna El Maroudi een lofzang op de multiculturele samenleving uit. Aanrader!

http://www.joop.nl/opinies/detail/artikel/25325_ik_hou_van_holland/

11 maart - Opzomer vraagt of we als straat geïnteresseerd zijn in een deel van hun lief-en-leedpot - voor zieke / oude / behoevende straatbewoners. Tips en ideeën zijn welkom. Deze pot is nog heel vol en moet zichtbaar op.

Voor meer info kunt u bellen naar Opzomer: 010 213 10 55 - Anja Dijkstra of Irene v.d. Leen

Blijf het nieuws gewoon sturen naar: krant@graafflorisstraat.nl

LvdM

De Nieuwe TeleGraafFloris gaat Online

Luuk gaat in de loop van dit jaar stoppen als hoofdredacteur van de Telegraaffloris. Ik wil het stokje van hem overnemen en van de gelegenheid gebruik maken om de krant om te vormen naar een online krant met een daarop gebaseerde periodieke e-mailnieuwsbrief.

Wat zijn precies de plannen?

We willen met de huidige redactie dezelfde mooie artikelen blijven schrijven als we nu doen maar deze op een website gaan plaatsen. De krant, die momenteel in PDF formaat via email verstuurd wordt, vormen we om tot een e-mailnieuwsbrief. De nieuwsbrief bevat steeds nieuwtjes, afbeeldingen, intro's en links naar alle nieuwe artikelen op de website.

De nieuwe website willen we onderbrengen als onderdeel van www.graafflorisstraat.nl (tele.graafflorisstraat.nl).

We willen dan ook gelijk de site van de straat een make-over te geven. De Graaf Florisstraat was ooit één van de eerste met een eigen website, superstoer natuurlijk, maar inmiddels is hij wel aan een update toe. Ook het weblog van de straat, graafflorisstraat.blogspot.nl, dat niet zo vaak meer aangevuld wordt, willen we in de nieuwe opzet integreren.

Voordelen voor de lezer

Voor de lezer heeft zien we de volgende voordelen:

- Je mailbox raakt nooit meer verstopt met een vele megabytes zware PDF.

- De website optimaliseren we ook voor mobiel en tablet zodat deze op elk device prettig leesbaar wordt.
- De krant wordt beter doorzoekbaar en altijd direct beschikbaar op een vast internet adres. Ook oudere artikelen kun je zo opzoeken en kunnen thematisch gerangschikt worden.
- Als lezer kun je artikelen van een online krant makkelijk delen via social media. Je hoeft ook geen abonnee van de krant te zijn om de site te kunnen lezen.

Voordelen voor de redactie

Het redactiewerk wordt makkelijker:

- de nieuwe site moet natuurlijk gemaakt worden, maar daarna kost het opmaakwerk veel minder tijd.
- we kunnen gaan meten hoe goed de krant gelezen wordt.
- we kunnen fouten in artikelen na publicatie alsnog corrigeren.
- het versturen van een e-mailnieuwsbrief en bijhouden van de e-maillijst van ontvangers wordt makkelijk. Mensen kunnen zichzelf via de site aanmelden en afmelden.
- we kunnen filmpjes en geluidsfragmenten plaatsen en makkelijk naar andere websites linken.

Zijn er ook nadelen?

Wij zien de volgende:

- Het krantkarakter en bijbehorend gevoel gaat in meer of mindere mate verloren. De nieuwsbrief kunnen we wel TeleGraaffloris blijven noemen maar het is geen echte afgebakende unit van artikelen meer zoals een krant wel is. Je kan de TeleGraaffloris dus ook niet meer afdrukken als krant.
- De krant wordt in principe voor iedereen leesbaar en vindbaar. Dit kan in sommige gevallen de journalistieke vrijheid wat inperken al verwachten we niet dat dit bij onze krant echt een probleem is.

Conclusie

De krant wordt toegankelijker, beter doorzoekbaar, makkelijker te maken en te versturen. Alleen is het niet echt meer een krant. Zie hier het dilemma waar menig moderne redactie zich mee geconfronteerd ziet. Voor

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 9 - editie 5 - voorjaar 2014 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

ANNO MCMXXV

TeleGraaffloris gaat online (vervolg)

mij geeft de doorslag dat we met de nieuwe vorm de consumptie van onze unieke content kunnen verhogen, om er maar eens wat uitgeversjargon tegenaan te gooien. :)

Hoe verder?

De redactie wil op de huidige voet doorschrijven, ook als het voor een website wordt, in plaats van een krant. We zijn nu met name benieuwd naar wat onze lezers van deze stap vinden. Het is goed om alle plussen en minnen op een rijtje te hebben, voordat we deze stap nemen. Dus, als je feedback hebt of ideeën, stuur deze naar krant@graafflorisstraat.nl en peter.reitsma@gmail.com.

Zodra we in meer detail duidelijk hebben hoe we het gaan doen, willen we er binnen de straatvereniging nog een vergadering aan wijden. Deze editie van de krant is nog in het vertrouwde PDF-formaat. In de tussentijd wil ik de site in elkaar klussen en de inhoud van wat oude

TeleGraafflorissen invoeren om alvast een leuke vulling te hebben. Dan kunnen we in het zomer wellicht de stap maken en helemaal digitaal gaan.

Wie wil er helpen?

Als er mensen zijn die mee willen denken of bijvoorbeeld goed zijn in webdesign of HTML5/CSS en mee willen helpen: graag! Neem even contact op met mij: peter.reitsma@gmail.com.

PR

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 9 - editie 5 - voorjaar 2014 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

Tuin van Floris

Eindelijk was het dan zover. Na maandenlang praten en overleggen, communiceren en weer communiceren is het dan toch maar gebeurd, 28 geveltuinten werden in het weekend van 22/23 maart aangelegd. Nadat Stadsbeheer al het zware werk had gedaan, wat een luxe, gingen de bewoners zelf aan de slag. En het was een mooi gezicht, al die zwoegende mensen, want het was toch een behoorlijke klus, al het zand eruit en aarde erin. Menige achtertuin kon dan ook gelijk een stukje opgehoogd worden, elk nadeel heb zijn voordeel, wie zei dat ook alweer, oh ja, die, maar die heeft vast en zeker een stevige tuinman.

Wij moesten het zelf doen, maar iedereen was zeer gemotiveerd dus het lukte allemaal binnen het weekend, al moesten een paar tuinen tot na het weekend wachten, kennelijk door een coördinatiefoutje bij de uitvoerder, maar ja, wie daar om maalt...bij de bouw van het Centraal Station zal ook wel eens wat fout gegaan zijn...J

Zondagmiddag werd het inspannende tuinweekend afgesloten met een geanimeerde borrel in ons praathuis op 88A, waarbij de initiatiefnemers, Audrey Court en Nienke

Bouwhuis, nog eens flink in het zonnetje gezet werden.

En nu maar hopen dat de tuinen niet al te vaak bezoek krijgen van honden, hoewel een beetje bijmesten ook geen kwaad schijnt te kunnen en dat iedereen zijn tuintje perfect op orde houdt. Zodat ook de sceptici, want die zijn er natuurlijk ook om allerlei redenen, gevaar voor verrommeling, doorbreking van de mooie strakke zichtlijnen, minder speelruimte voor de kids etc, na verloop van tijd kunnen zeggen...mmmm, toch niet zo gek, die tuinen, zou ik...toch nog...?

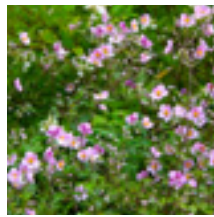
TS

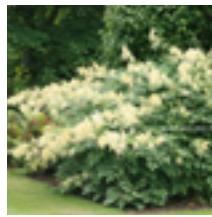
Rosa guirlande d'amour

Anemone 'Honorine Jobert'

Anemone hupehensis 'September Charm'

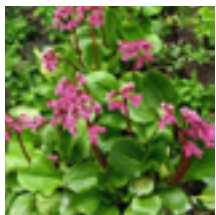
Aruncus dioicus/ geitenbaard

Astilbe 'Red Sentinel'

Berberis buxifolia 'Nana'

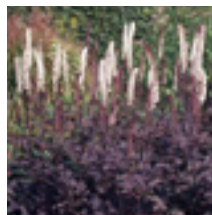
Bergenia cordifolia / schoenappersplant

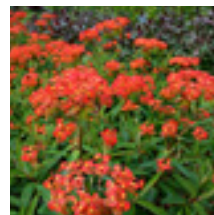
Buxus sempervirens

Carpinus betulus/ Beukenhaag

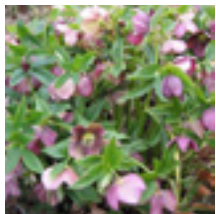
Cimicifuga/ Actaea 'Atropurpurea' / zilverkaars

Euphorbia griffithii 'Fireglow' / wolfsmelk

Geranium 'Rozanne' / ooeivaarsbek

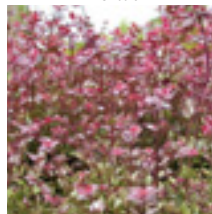
Helleborus 'Atrorubens'

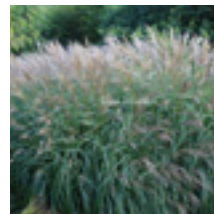
Hosta 'Krossa Regal'

Hydrangea quercifolia 'Burgundy' / eikenbladhortensia

Lonicera nitida 'Red Tips' / cotoneaster

Miscanthus sinensis 'Yakushima Dwarf'

Nepeta faassenii kattenkruid

Pennisetum alopecuroides 'Japonicum' / lampenpoetsersgras

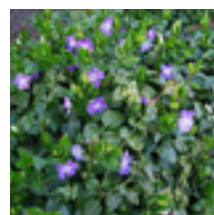
Persicaria amplexicaulis 'Blackfield'

Phlox russeliana/ brandkruid

Polystichum polyblepharum/ groenblijvende varen

Vinca minor / maagdenpalm

TUIN VAN FLORIS GEVELTUINTIPS:

AANLEG:
tegels eruit, betonrand/ opsluitband erin, graaf 30cm zand uit, leg er worteldoek in, vul het plantgat met bemeste tuinaarde, plant geschikte planten erin!

ONDERHOUD:
Plant je planten tijdig en op de juiste diepte, geef je geveltuintplanten regelmatig en voldoende water, snoei en verzorg de planten regelmatig.

GENIET ERVAN!

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 9 - editie 5 - voorjaar 2014 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

Geveltuinen: missie geslaagd

‘Wat is dat voor een rare lucht?’ Een buurman stak zijn neus naar buiten om even poolshoogte te nemen. Een landelijke geur verspreidde zich door onze straat toen de bemeste tuingrond de eerste geveltuinen vulde.

In de voorgaande week had Stadsbeheer de gazonbanden geplaatst. En zaterdag 22 maart waren de eerste ‘tuinaanleggers’ al vroeg uit de veren om gezamenlijk hun tuinen uit te graven. Iedereen had er zin in om zijn lang gewenste geveltuintje aan te leggen. De sfeer was zeer positief en aanstekelijk, her en der stonden bovenburen enthousiast mee te graven en te sjouwen. Er werd over en weer geholpen. Verschillende mensen vertelden dat ze het zo leuk vonden om nu eindelijk hun burens te spreken en (beter) te leren kennen. Fijn om te merken dat ons groeninitiatief daadwerkelijk verbindend werkt!

Een dag later stond het grootste deel van de tuinen ingeplant en begoten te pronken en hebben we het ‘project geveltuinen’ afgesloten met een feestelijke borrel.

De ‘tuinaanleggers’ zijn erg blij met hun geveltuintje. Hiervoor hebben we uiteenlopende redenen gehoord: veel meer privacy, nu al minder (ervaring van) straatgeluid, meer kleur en groen, mooie eenheid tussen de geveltuinen, levendiger beeld... Ook passanten en bezoekers, jong en oud, spreken hun waardering uit over de geveltuinen. Complimenten aan alle ‘tuinaanleggers’ voor hun enthousiasme en samenwerking.

We hebben dit initiatief met veel plezier gerealiseerd en genieten zelf ook nog elke dag van het groeiende resultaat. Ons geveltuinenproject is inmiddels afgerond. We hopen dat er gaandeweg steeds meer mensen blij worden van de geveltuinen, ook degenen die tijdens het proces hun bedenkingen naar ons hebben geuit. En wie weet inspireert dit resultaat tot navolging van ons groene initiatief.

hartelijke groet,

Audrey Coert en Nienke Bouwhuis

tuinvanfloris@gmail.com

FILMLADDER

Bowlen met Floriscoop

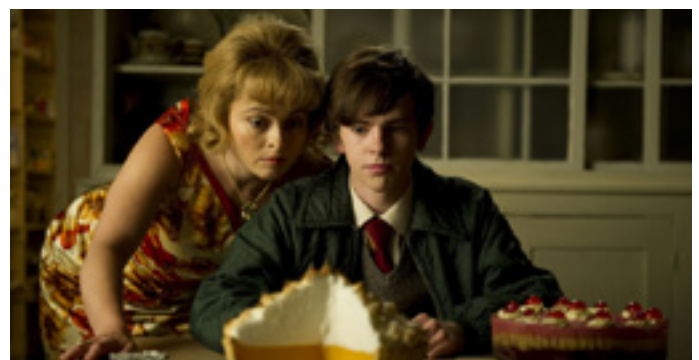
De filmclub is een hit, dat is zeker. Elke keer dat er een eetfilm wordt aangekondigd regent het aanmeldingen. Bij Jiro dreams of sushi waren de kaartjes al binnen 1 dag uitverkocht. Alsof de hele Graaf Florisstraat op Facebook zat te wachten tot het moment waarop deze eetfilm online zou komen. En ook Toast! (11/4) was half maart al volgeboekt. Om die reden gaan we in mei en juni GEEN eetfilm doen. Maar een actie+drinkfilm en een wijndocumentaire.

- 11 april – Toast! (Britse eetfilm) - UITVERKOCHT
- mei – Big Lebowski (film + cocktails (White Russians) + bowlen in Oostervant)
- juni – SOMM (wijnproeverij + filmdocumentaire)

De films worden aangekondigd op facebook - <https://www.facebook.com/graafflorisstraat> - en worden gemaild aan de leden van de straatvereniging. Woon je in de straat en wil je met je vrienden erbij zijn? LIKE dan de facebook en reserveer snel je plek.

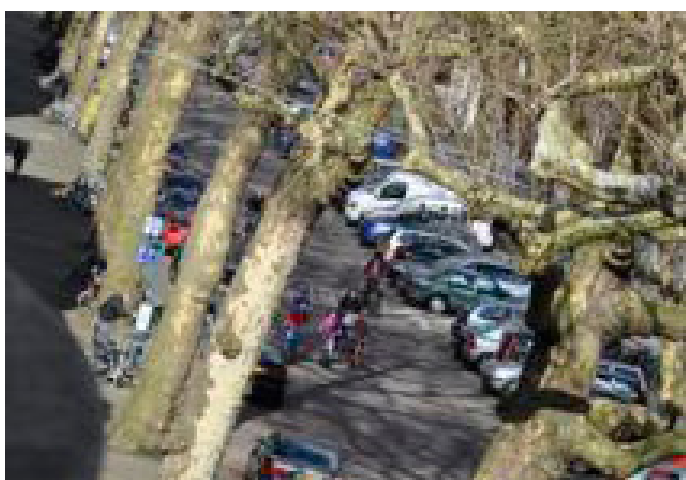
Oh ja, nog een “wist u datje”. Wist u dat er uit de film een heus “bedrijf” is ontstaan? Zie: www.cinamaculinaire.nl Met Pasen organiseren Wies & Harold in het nhow hotel van Rem Koolhaas een film+drinks voorstelling van Lost in Translation en in mei en juli kun je bij BIRD genieten van Io Sono l'Amore. En in de zomer komt er een doe-het-zelf kookboek over Estomago. Hebbeding!

HS

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 9 - editie 5 - voorjaar 2014 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

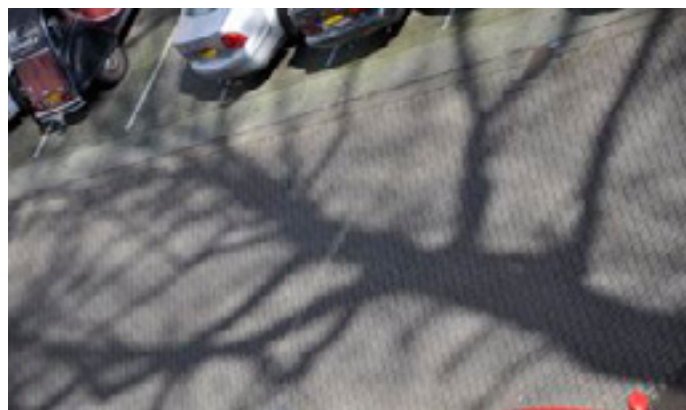

LENTE

De lente is op komst
De voortuintjes zijn al aangelegd
Maar de bladeren laten nog op zich wachten
Dan nog maar genieten van de takken en hun schaduwspel
In de voorjaarszon

JvdB

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 9 - editie 5 - voorjaar 2014 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

Werken in de Graaf Floris

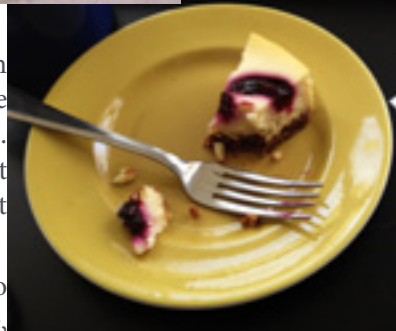
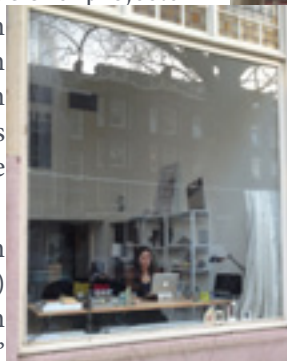
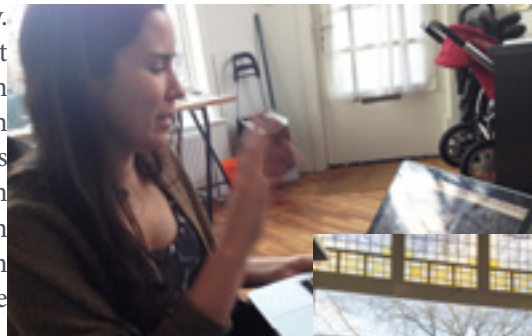
Juliana Muniz Westcott (www.jmunizwestcott.com) van het hoekpandje op nummer 22 is een bekend gezicht voor de kinderen van de Blijberg basisschool. Als de kinderen op schooluitje gaan staan ze onder toezien oog van Juliana vaak gefascineerd te kijken naar alle mooie spullen in de vensterbank.

De vensterbank showt maar een klein deel van Juliana's portfolio. Als je haar vraagt wat ze doet is haar eerste reactie "architect" maar daarna volgen als snel projecten als collages, kleine objecten (zie foto), een sofa tafel en sieraden. Het zijn projecten die haar afleiden en inspiratie bieden om daarna te kunnen focussen. Inmiddels produceert ze zoveel dat ruimte een issue wordt...

Als architect is Juliana gespecialiseerd in "informal settlements" (sloppenwijken) en het verbeteren van leefomstandigheden door middel van "productive synergy" zodat mensen daar echt een leven op kunnen bouwen. In Nederland gelukkig niet een hot topic maar doordat Juliana als zelfstandige werkt en veel reist kan ze dit werkgebied behouden. Zo is gaat ze over tien dagen naar Colombia om het symposium "UN World Urban Forum 07", over het reduceren van ongelijkheid, te bezoeken.

Het is sowieso een geluk dat ik haar in de studio tref want ze reist heel vaak op en neer naar Brazilië, haar geboorteland en vestigingsplaats van haar grootste opdrachtgever(s). Dit Brazilian masterplan, zoals ze het zelf noemt, betekent dat ze pendelt tussen Recife en de Graaf Florisstraat. Ze houdt van de balans: het warme weer en drukke projecten in Brazilië en de rust in de mooie Graaf Floris.

Onder het genot van een lekker taartje kom ik erachter dat ze hier per ongeluk is terechtgekomen maar ontzettend blij is met de straat. Net als haar vrienden trouwens, die vaak omfietsen om door onze straat te kunnen rijden. Juliana's man James woonde eerst op nummer 9 in de straat maar toen Juliana een jaar geleden naar Nederland kwam zijn ze zijn samen verhuisd naar nummer 24 (letterlijk naast de studio). Ze vormen een internationaal gezelschap: met Portugees en Engels als eerste talen (James is een Brit) staat

Nederlands nog op de TO DO lijst. Maar nu Juliana's zus een Nederlandse jongen aan de haak heeft geslagen in New York (volgt u het nog) doet de familie Muniz toch een poging om Nederlands onder de knie te krijgen.

Door al die talen praat ze er naar eigen zeggen een beetje naast aan het eind van de dag. Gelukkig brengt ze wekelijkse bezoeken aan de kerk waar ze met andere Portugees sprekenden haar moedertaal op peil houdt.

Op het moment van bezoek is Juliana alleen aan het werk maar ze deelt haar werkplek met Charlie Koolhaas (vriendin) en Madelon Vriesendorp (moeder van vriendin en eigenaar van de studio). Ze bespreken veel samen en werken soms samen. Zo heeft Juliana bijvoorbeeld collages gemaakt van de fotografie van Charlie. Volgende keer meer daarover!

FdJ

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 9 - editie 5 - voorjaar 2014 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

Vanouds in de Graaf Florisstraat met Bertie Bik

“Ik heb eigenlijk maar heel weinig te vertellen hoor”, verontschuldigde mevrouw Bik zich door de telefoon in de aanloop op ons gesprek, „In het artikel met Jan Latooy (zie winternummer van de TeleGraafFloris) staat eigenlijk alles al.”

Bertie Bik woont sinds 1979 in de straat en dat lijkt vergeleken met Jan Latooy misschien kort, maar het is toch ook al weer een hele tijd. Bovendien gaat het ons natuurlijk om het persoonlijke verhaal en dat is bij iedereen anders.

Op bezoek bij mevrouw Bik op nummer 3A is weer terug de jaren '70 inlopen. Op de vloer ligt het onvermijdelijke kamerbreed tapijt met bloemmotief. Daarop staan eikenhouten meubels en lampen met het onmiskenbare design van die tijd. Ook de verbouwing die ooit heeft plaatsvonden (glazen wand met schrootjes) laat de tijdgeest niet onberoerd. Het geheel wordt gecompleteerd met snuisterijen als een eikenhouten barometer, letterbak en een verzameling porseleinen vogeltjes en katjes. Nog even en het wordt weer cool. Dan staan de conservatoren te popelen om zo'n puntgaaf interieur op te nemen in de collectie van hun stijlmuseum. „Toen we hier kwamen wonen zijn we 5 maanden bezig geweest met verbouwen en inrichten. Daarna is er eigenlijk nooit meer wat veranderd,” licht mevrouw Bik toe.

Verhuizen

Mevrouw Bik heeft de Graaf Florisstraat altijd een hele mooie straat gevonden, vandaar dat ze ook geen moment gearzeld heeft om hier naar toe te verhuizen toen er een huurhuis vrij kwam. „Dokter Koning woonde hier eerst. Die is toen naar een van de herenhuizen achterin de straat verhuisd. Dat is het chique gedeelte van de straat. Dokter Willems woonde daar ook. Bij zijn dochter heb ik nog in

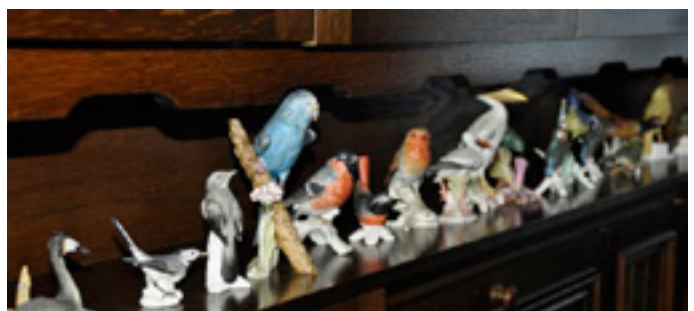
de klas gezeten.” Bertie Bik is een echte Rotterdamse. Ze is opgegroeid in de Van Cittersstraat en daar heeft ze ook een groot deel van haar huwelijk gewoond. Toen ze hier kwam waren haar beide zonen al 12 en 16 jaar oud. “Er reed toen nog een bus van West Nederland door de straat. Aan de overkant was de bushalte.” Ze verbaast zich erover dat Jan Latooy zich dat niet meer herinnert.

In 1985 kwam de moeder van Bertie in het appartement boven haar wonen. Ze heeft als enig kind altijd een sterke band met haar moeder gehad. Haar vader was al voor haar geboorte overleden. Hij was kapitein op rederijboot (vracht en passagiers) en is in zijn kajuit overleden aan koolmonoxide van een kacheltje dat daar stond. Hij was de grote liefde van haar moeder. Haar moeder is hertrouwd en de stiefvader van Bertie overleed in 1985.

De poes van de CIA-agent

„De mensen kennen hier elkaar praktisch niet, hoor”, vertrouwt Bertie me toe. „Eigenlijk kende ik alleen mijn bovenburen en meneer Hobbel senior, de eigenaar van hotel Commerce pal naast haar woning. Hij was erg aardig en maakte altijd praatjes met je.” Bertie's zoon heeft na zijn dienstdienst nog een poos in het hotel gewerkt en zodoende kwamen zij en haar man er regelmatig. Op een gegeven moment zijn meneer en mevrouw Hobbel vanwege hun leeftijd met het bedrijf gestopt.

Het hotel werd daarna allengs minder. De huidige Turkse eigenaar heeft het hotel mooi opgeknapt. Bertie kent ook Moreno en Sylvana, de Surinaamse man en zijn vrouw die al heel lang in het hotel werken. Ze heeft hard moeten lachen om het artikel van het hotel in het winternummer van de TeleGraafFloris en ze heeft er wat betreft meneer Freddy, de mogelijke CIA-agent, nog wat aan toe te voegen. Mevrouw Bik kreeg in die tijd steeds bezoek van een rode kat. De aanloopkat werd kind aan huis. Toch wilde Bertie graag weten wie de eigenaar was. Tot haar verbazing zag ze dat het telefoonnummer, dat de kat om zijn hals had, uit Amsterdam afkomstig

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 9 - editie 5 - voorjaar 2014 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

Vanouds in de Graaf Florisstraat

was. Via dat nummer kreeg ze te horen dat de eigenaren van de kat verhuisd waren naar een hotel in Rotterdam. Navraag in het hotel leerde dat deze mensen inmiddels het hotel hadden verlaten en de kat hadden achtergelaten. Een Amerikaan (meneer Freddy) heeft zich toen over het beest ontfermd, maar wilde blijkbaar ook van deze zorg af. Telkens wachtte hij Bertie op om haar te smeken de kat van hem over te nemen. „She loves you, she loves you”, was zijn reden, maar Bertie weigerde. Het was alsof Freddy niet kon weggaan zonder goede nazorg voor de kat. Even later was hij toch vertrokken en is de kat teruggegaan naar de oorspronkelijke eigenaars.

De Bellebom

De grootste commotie die mevrouw Bik heeft meegemaakt was die rond de ruiming van de Bellebom, een blindganger die ontdekt was in de Bellevooystraat (zie kader) in de jaren '80. Daarvoor moest toen in een grote cirkel rondom de bom mensen geëvacueerd worden. Het was een spannende tijd. De moeder van Bertie was naar beneden gekomen en voorzorg was getroffen voor het geval ruiten zouden breken. De overkant van de Graaf Florisstraat was geëvacueerd en voor hun huis stond

De Bellebom was een blindganger uit de 2e WO die in 1988 werd geruimd. De bom was afgeworpen door de Royal Air Force tijdens een bombardement op 29 november 1944. De luchtaanval werd gedaan op verzoek van het verzet. Het doel was het hoofdkantoor van de Sicherheitsdienst. Dit kantoor werd echter niet geraakt terwijl elders in de stad vele slachtoffers vielen, 61 doden en 39 zwaargewonden. Onder de Rotterdamse bevolking was er daarom weinig begrip voor de actie. De bom in de Bellevooystraat was een zware brisantbom waarvan de tijdonsteking het had laten afweten. Op zondag 27 maart 1988 werd de operatie Bellebom ten uitvoer gebracht. Hiervoor werden 7000 mensen uit de directe omgeving geëvacueerd, de grootste evacuatie sinds de watersnoodramp van 1953. De onschadelijk gemaakte bom is in het Oorlogs Verzets Museum Rotterdam aan de Coolhaven 375 te bewonderen.

continue een politiewagen. Er was politie uit het hele land opgetrommeld en deze politiebus kwam uit Breda. De agenten moesten daar uren wachten. Gelukkig was Bertie's man een zeer sociaal voelend mens. Hij liet de agenten hun bus draaien zodat ze beter toegang hadden tot hun huis en heeft ze voorzien van soep en koffie en gezelligheid. Later hebben Bertie en haar man nog een

dankbrief gehad van het politiekorps van Breda voor hun gastvrijheid.

Haar man is nu al weer 14 jaar dood, maar hij heeft nog wel kunnen genieten van zijn oude dag, vooral omdat hij al vroeg gepensioneerd was. Zaterdags hielp hij melkboer Naaktgeboren met zijn ronde door de buurt.

Houtduiven

Bertie is heel erg begaan met dieren. Behalve het verzamelen van katten- en vogelbeeldjes, houdt ze ook alle vogels bij die haar tuin bezoeken. Vlak naast haar slaapkamerraam zat eens een nest met houtduiven. De twee jongen heeft ze helemaal zien groot worden en natuurlijk had ze voer gekocht. De duiven waren op het laatst zo mak dat ze uit haar hand aten. Ze kan ook erg genieten van youtube filmpjes of foto's met grappige diermomenten.

Verder vindt Bertie het jammer dat het straatdiner opgehouden is te bestaan. Daar ging ze altijd met haar buurvrouw naar toe.

JvdB

Nieuwe burenen: Marieke & Maarten op 60A

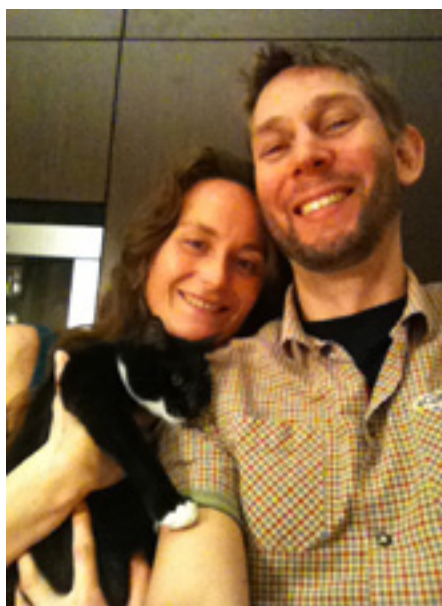

Marieke en Maarten zijn de nieuwe burenen op 60A. Aan de eettafel van hun nieuwe huis, waar ze zo in konden (zelfs zonder te poetsen!) vertelt Marieke over hen beiden, want Maarten moest helaas overwerken.

Ze zijn allebei al vaak verhuisd, Maarten wel elf keer, en hebben op veel plekken in de stad gewoond. Voor ze op 60A terecht kwamen, woonden zowel Marieke als Maarten binnen een straal van honderd meter van de Graaf Florisstraat. De straat stond dus al op de radar. Het eerste huis waar ze naar keken in hun zoektocht was ook in de straat, een bovenhuis even verderop. Maar nu zijn ze blij dat ze een grote tuin hebben. Marieke heeft groene vingers en eventueel toekomstige kinderen willen vast ook graag in de tuin spelen. Aan die geluiden kunnen ze vast wennen, want ze wonen pal naast de Blijberg Basisschool. Dat vinden ze geen probleem: "Als je spelende kinderen niet leuk vindt, dan ben je echt naar, haha".

Marieke werkt als coach van begeleiders van probleemjongeren bij de gemeente Rotterdam. De taak van haar team is ervoor te zorgen dat jongeren weer terug naar school gaan. Ze zijn nog jong dus het lukt vaak wel om ze een perspectief te bieden. Ze is trots op wat de gemeente allemaal doet voor de stad. Zoiets als Perron 0 is toch verleden tijd geworden. Ze is ook trots op de stad: het nieuwe station en het nieuwe Nhow-hotel (daar moeten we echt een hapje gaan eten!) versterken dat nog eens.

Maarten is projectleider bij Uniresearch in Delft, hij begeleidt innovatieprojecten van bedrijven die in EU verband subsidie aanvragen. Marieke moet even graven voor een goed voorbeeld, maar "denk aan hele kleine zonnecellen die

toch veel power hebben."

Marieke en Maarten hebben op het afscheidsfeest van John en Peter (vorige bewoners) al veel straatbewoners ontmoet. Ze moesten even wennen aan zo'n interactieve straat maar het voelt heel warm en betrokken. Ze gaan ook zeker lid worden van het 'clubhuis': de eerste eetfilm staat al in de agenda. Marieke heeft ook al nagedacht over wat ze zelf zou kunnen organiseren. Ze is door een vriendin aangestoken om hoelahooper te worden, dus dat zou iets kunnen zijn. Ze kwam er wel achter dat haar hobby net niet past in huis, toen ze, met door prosecco bijgestelde motoriek, een showtje gaf in de gang op de housewarming.

Maarten doet toevallig ook een sport waar een ring in voorkomt: hij basketbalt een aantal keer per week. Daarnaast is 'gitarenmuziek' een grote hobby.

En koken natuurlijk! Dat heeft Marieke ontdekt nu ze met Maarten samen is. De afgelopen maand was het thema Thais en nu zijn de soepen aan de beurt. Laatst zijn er zelfs eigengemaakte kroketjes uit de fijne grote keuken gekomen. Een hoogtepunt!

Het huis was tip top in orde toen ze verhuisden, misschien dat ze hier en daar een behangetje vervangen. Marieke vindt die van beneden niet helemaal passen en Maarten is juist niet zo fan van de muurversiering in de slaapkamer. En misschien een whisky-stokerij in de kelder... als de spullen van Maarten met winst verkocht kunnen worden op Koningsdag. Maar dat heeft allemaal geen haast. Eerst gaan ze de voortuin maken. Hun tuintje werd als laatste uitgegraven door de gemeente en toen waren alle aardezakken al weggenomen door straatbewoners. Met de mooie maar onpraktische cabrio van Maarten was het geen doen om nieuwe zakken te halen. Dus nu is de score: een halve tuin met aarde en een enkele roos. Maar met de familiehulptroepen van Marieke gaat dat helemaal goedkomen in de komende dagen.

Welkom in de straat!

FdJ

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 9 - editie 5 - voorjaar 2014 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

De SPEEL!kaart van Delfshaven

Onlangs kwam mijn dochter helemaal blij thuis met SPEEL!Kaart van Delfshaven. Een hip vormgegeven kaart met daarop alle openbare speelgelegenheden in ons stadsdeel plus een stickerkaart waarmee kinderen de kaart zelf nog kunnen uitbreiden.

De TeleGraaffloris-speeltuinerubriek ging praten met de maker en initiatiefneemster van de kaart, Martine Nederend.

Hoe is ze op het idee gekomen?

Martine is beeldend vormgever en moeder van twee kinderen. Met haar eigen kinderen op speeltuintoer kwam ze in gesprek met andere ouders. Deze bleken vaak niet te weten hoeveel leuke speeltuinen er wel niet zijn in de wijk en zo ontstond het idee voor de kaart.

Was het veel werk?

Martine heeft het van begin af aan groot aangepakt en steun en subsidie aangevraagd bij de deelgemeente. Fred Burggraaf, de toenmalige portefeuillehouder Sociaal van de deelgemeente, vond het direkt een goed plan en zo is het balletje gaan rollen.

Oorspronkelijk wilde Martine er meer mensen bij betrekken maar uiteindelijk, zo'n tachtig versies verder, heeft ze de kaart toch helemaal zelf gemaakt.

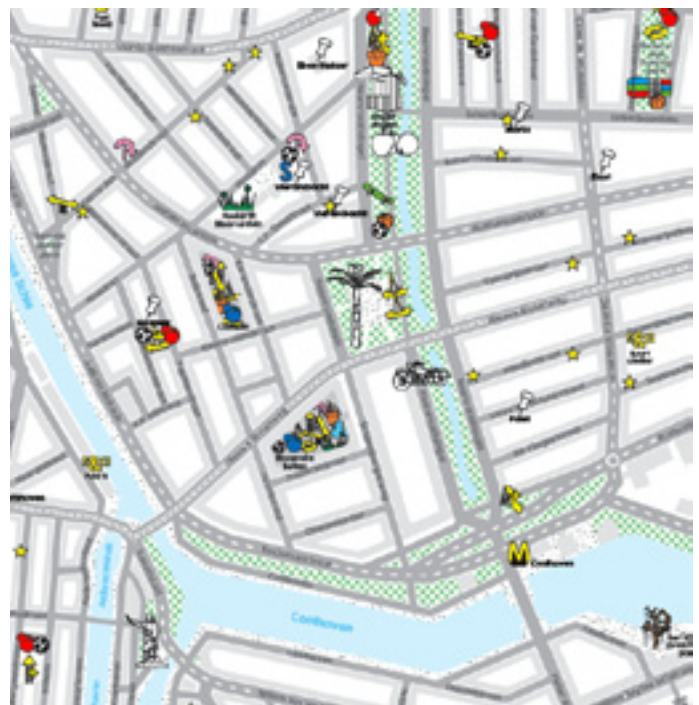
Wat kun je allemaal met de kaart?

De kaart geeft niet alleen aan waar er gespeeld kan worden maar geeft met pictogrammen ook goed inzicht in de verschillende typen speelaanbod. Zo zijn er verschillende pictogrammen voor klimrekken, wippen, glijbanen en draai- en schommeltoestellen. Martine vertelt dat ze de pictogrammen expres abstract heeft gemaakt. Eerst had ze een specifiekere set aan pictogrammen maar deze werden

door kinderen afgewezen omdat ze te weinig op de glijbaan of schommel in hun favoriete plekje leken.

Daarnaast toont de kaart waar er toezicht is, waar er gevoetbald of gebasketbald kan worden en waar de groene speelplekken zich bevinden. Voor ouders die geen zin hebben in natte ellende of lopende zandbakken in huis staat precies aangegeven waar

zich het water- en zandvertier bevindt. Voor de beginnende kaartlezertjes heeft Martine herkenningpunten zoals de Mevlana Moskee en de Euromast ingetekend om te helpen bij de oriëntatie.

Ook over het stikkervel waarmee kinderen zelf de kaart kunnen aanvullen is goed nagedacht. Zo zijn er bijvoorbeeld twee huisstickertjes voor de kinderen die meer dan één adres 'thuis' noemen.

Hoe kunnen we aan de kaart komen?

De kaart is in een oplage van 15.000 exemplaren gedrukt. Alle basisscholen in de deelgemeente hebben de Speelkaart op kunnen halen bij de bibliotheek aan het Visserijplein, voor elke leerling eentje.

Mocht jullie kind hem toch niet gehad hebben, dan kan je die alsnog bij de bibliotheek krijgen of bij de Stadswinkel Delfshaven, Looiershof 1.

Wat is de favoriete speeltuin van Martine?

Martine heeft zelf een zwak voor het vlak bij onze straat gelegen Dierenlandje, ingang naast politiebureau Duivenvoordestraat. Dit is een hele groene speeltuin, met toezicht en leuke toestellen en kunstwerken van Herman Lamers, een Delfshavense kustenaar. Deze speeltuin is veel rustiger dan krakers als De Speeldernis en Binnenstebuiten. Hier gaat Telegraafflorisspeeltuinrecensieteam binnenkort zeker een kijkje nemen!

Verder tipt Martine ons 'Het Kleine Avonturenpark' achter De Machinist aan de Willem Buytewechstraat.

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 9 - editie 5 - voorjaar 2014 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

Welke ontwikkelingen zijn er in speeltuinland?

Naast dat het allemaal behoorlijk onder druk staat door de recente bezuinigingen ziet Martine een trend naar meer groen en meer avontuur bij de speeltuinen. Als voorbeeld noemt ze BinnesteBuiten en Ali Baba die groene gedeeltes hebben en waar vies worden weer mag.

Wat zijn de vervolgplannen van Martine?

Martine zit vol enthousiasme en plannen. Op korte termijn gaat ze met groepen kinderen langs de speeltuinen om de kaart uit te gaan delen. Ze gaat nog een kaart aanbieden aan de stadsmariniers, en het liefst ook aan Aboutaleb. Die woont in Kralingen maar waarom zou zijn dochter ook niet eens in Delfshaven willen spelen? Verder wil ze graag uitbreiden en voor de andere stadsdelen dergelijke kaarten gaan maken.

Voor meer informatie over de kaart kunt u terecht op www.spelenindestad.nl of op Facebook: <https://www.facebook.com/pages/Stichting-SPEEL-in-je-stad/393184780693703> (een like mag!)

PR

toekomst te kijken, moet je weten wat er in het verleden is gebeurd.....zo merkte uw reporter wijsneuzig op. Goed bezig Faas, dat is andere koek dan “naar huis gaan en pauzes”!

Leuk aan de straat is de ruimte om te kunnen spelen en dat er allerlei dingen worden georganiseerd, zoals de straatspeeldag. Daarom vindt Faas het hoekpandje 88A ook gelijk het mooiste huis van de straat. En als hij het voor het zeggen had, moesten al die moeizaam aangelegde voortuintjes onmiddellijk weer verdwijnen, want dat kost allen maar speelruimte. En al die mensen hebben ook al een grote achtertuin, weg ermee. Voordat Faas naar Stadsbeheer ging bellen om de boel weer op te breken, kon ik hem er gelukkig van overtuigen dat er ook wel voordeeltjes aan die tuinen zitten. Oef..dat was een narrow escape!

Honkbal bij Neptunus, de honkbalclub van Rotterdam, is zijn favoriete sport, tweede honk rechtsveld is zijn plek. Zijn vader is de coach van het team van Faas. Dat is bepaald geen toeval, want zijn vader Jeroen Sluiter heeft nog meegedaan met de Olympische spelen in Peking, met honkbal uiteraard, zoals u in een vorig nummer van deze krant hebt kunnen lezen. Faas droomt dan ook regelmatig van de New York Yankees, een vermaard honkbal team in Amerika. Maar of hij dat zover schopt? Dan moet je wel heel erg hard kunnen gooien en vooral slaan, met die knuppel. En als het lukt, zullen zijn twee jongere zusjes, die echt wel beetje irritant zijn, misschien nog wel eens trots op hem zijn. Eigenlijk is hij ook heel goed in voetbal, Feyenoord en Barcelona, dat zijn de favorieten, en op de foto kan je het zien, zijn bal is misschien wel zijn beste vriend! Wie weet ligt daar zijn toekomst. Middenveld, keeper: hij kan het allemaal!

Ga zo door, Faas, dan komt voor jou ook zeker die “Gouden Eeuw”!

TS

KIDS IN THE STREET

FAAS

In het winternummer was de beurt aan Anthony, u weet wel, dat kleine rekenhoofdje die bij zijn opa en oma woont in dat mooie Chinese bejaardentehuis bij ons in de straat. En Anthony gaf het stokje door aan Faas, die niet zo moeilijk te vinden bleek. Hij is namelijk vaak aan het voetballen op de stoep met onder anderen...u raadt het al: zijn vriend Anthony. Dus maakte uw reporter er gelijk maar een straatinterview van. Faas vond het prima.

Hoe oud hij is? Toch al weer 10 jaar en hij zit in groep 7. U gelooft het niet, maar Faas zit ook al niet op de Montessorischool, maar op de Vierambachtschool in de Jagerstraat. Op de Montessorischool zou hij niet eens willen zitten, want zo leuk lijkt het hem helemaal niet. Stoere praat Faas, want wat blijkt hij het leukst te vinden van zijn eigen school? Nou? “Het naar huis gaan!” Die had ik nog niet eerder gehoord, maar bij een beetje doorvragen bleken de pauzes en gym ook hoge ogen te gooien. Ja, ja, daar kom je niet verder mee, Faas.

Gelukkig kwam Geschiedenis ineens boven als leukste vak, De Gouden Eeuw, al die dingen van vroeger, dat interesseert Faas heel erg. Mooi man, want om in de

Winkelen in de Middellandstraat: Slagerij Casablanca as usual

„Hé chef, kom je het hebben over de Marokkanen?” riep Mimoun lachend vanachter zijn hakblok in het souterrain achter de winkel, toen ik voor ons gesprek de slagerij binnenkwam.

Nee, daar kwam ik niet voor, maar we hadden het er natuurlijk toch over, want zo gaat dat in slagerij Casablanca. De actualiteit wordt er nu eenmaal liefst met een kwinkslag doorgenomen en de jongste uitspraken van onze geblondeerde politicus („Minder Marokkanen”) zijn op het moment zeer actueel, waarschijnlijk voor het eerst meer dan hem zelfs lief is.

Tijdens het praten hakt Mimoun vakkundig met een soepele beweging brokken kip in kleine stukjes. Er moet een hoop gesneden worden, want kip wordt het meest verkocht in de slagerij. Op de tweede plaats komt rundvlees gevolgd door lamsvlees (schaap), maar hij verkoopt ook geit, gezouten vlees en met de feestdagen haas en kalkoen. Varkensvlees is natuurlijk uit den boze bij een islamitische slagerij, hoewel hij er de kennis wel van heeft. Mimoun heeft een Nederlandse slagersvakschool doorlopen en heeft alle diploma's.

Waarom de naam Casablanca?

Gewoon omdat het een mooie naam is. Dat er in andere steden ook slagerijen met dezelfde naam zijn vindt Mimoun niet zo erg. Als het maar niet in de regio Rotterdam is. Toen hij een aantal jaren geleden hoorde dat er in Overschie een was, heeft hij die man opgebeld met de vraag of hij zijn naam niet wilde veranderen. Die man bood Mimoun toen aan om de zaak over te nemen, zodat hij voor hem kon gaan werken. Dat heeft Mimoun toch

maar niet gedaan.

Mimoun komt zelf niet uit Casablanca. Zoals bijna alle Marokkanen in Nederland is hij van Berberse komaf, uit de bergen van Noord-Marokko. Zijn vader is als gastarbeider begin jaren '70 naar Rotterdam gekomen en heeft meer dan 20 jaar bij het Gemeentelijk Havenbedrijf gewerkt. In 1975 kwam de rest van het gezin hem achterna. Mimoun was toen tweeënehalf. Hij is opgegroeid in het Oude Noorden en is dus een echte Rotterdammer. In 1979 is Mimoun's oudste broer hier met de slagerij begonnen. Hij had toen al jaren ervaring in een Nederlandse slachterij op gedaan. Voor 1979 was hier ook al een slagerij.

„Een paar jaar geleden kwam er een oud vrouwtje met foto's zoals het vroeger was de zaak binnen. Boven was het woonhuis van de slager. Mooi, man.” Lichtelijk geëmotioneerd stopt hij even zijn verhaal. „Die foto's ben ik kwijtgeraakt”, voegt hij er spijtig aan toe.

„Ik heb jonge geiten in de keuken”, roept Mimoun plotseling naar een vrouwelijke klant in de winkel. „Kom maar straks, ik ben nu bezig met die meneer.”

In 1995 heeft Mimoun de slagerij van zijn broer overgenomen. Zijn broer is in vis gegaan (vishandel Mediterraan in de Vierambachtsstraat). Met veel energie en een flinke dosis goed humeur is hij er toen tegenaan gegaan. Zijn talenknobbel komt in deze multi-culturele wijk goed van pas. Of het nu Nederlands, Spaans, Papiaments, Frans, Engels, Arabisch of Berbers is, hij weet je in al die talen te woord te staan. Dat vinden de klanten natuurlijk erg leuk.

„Toch zijn de gouden tijden voorbij”, zegt Mimoun nu wat

Slagerij Casablanca

(Vervolg)

minder vrolijk. „Vanaf de 15e, 16e van de maand merk je dat de mensen geen geld meer hebben. Er wordt dan veel minder verkocht. Rond de 22e als het geld weer op de rekeningen komt trekt het weer aan. Dit is al aan de gang sinds 2008.” Met „Het is nog steeds crisis hè”, lacht hij vervolgens de sombere constatering weer weg.

„Hoe is-t-ie?!”

Wijkagent Ferry Steegman (collega van PP) is de zaak binnengekomen.!

„Prima, man. Deze man is me aan het interviewen.”

Mimoun moest bij de agent ook nog even stoom af blazen over de laatste politieke hype.

„Ik neem die man al helemaal niet meer serieus meer”, sust de agent hem.

„Ik heb alleen maar te maken met mensen die zich aanpassen aan dit land!” vervolgt Mimoun.

„Ik snap hem, ik snap hem,” zegt de agent.

Het gesprek gaat nu alle kanten op. Alles komt aan bod: Oost-Europeanen versus Marokkanen, Arabieren, het tragische ongeluk van de twee Marokkaanse vrouwen op de West Kruiskade vorig jaar en via de Afghaanse trainingsmissie van de wijkagent belanden we bij de houding van een Afghaanse politieagent met een Kalasjnikov in zijn hand.

Eenmaal buiten bedacht ik me dat door de onverwachtse wendingen in het gesprek ik de belangrijkste vraag niet gesteld heb, namelijk wat nu eigenlijk het geheim was van het succes van de slagerij? Ja natuurlijk, de hoge kwaliteit van het vlees, de lekkere Merguez worstjes, de naar verhouding lage prijzen, de vriendelijke bediening, dat speelt zeker allemaal mee, maar er was meer en dat zat hem juist in dat onverwachtse. Zoals ik vandaag kwam voor een diepte-interview en uiteindelijk met een gesprek over politiek, de crisis, Oost-Europeanen, chillen, Marokkanen, Turken, Arabieren, Afghanen en de laatste nieuwtjes uit de buurt weer naar buiten stap, zo kwam ik voorheen wel eens voor een onsje gehakt en stapte met drie pond lamsbouten en een heleboel onzin wijzer de slagerij weer uit.

Wel gezellig en eigenlijk heel Rotterdams.

JvdB

Luuks hoekje a-politiek

De Graaf Florisstraat is met deze verkiezingen twee volksvertegenwoordigers armer, namelijk de twee columnschrijvers. Met Wah Fook Wui zijn we ook het stembureau in de straat kwijt. Dat is samengegaan met de Essenburgsingel in stembureau Oostervant. Commentatoren en politici klaagden over de opkomst, maar wie na een uur of vijf stembureau Oostervant betrad was blij dat niet meer dan ...% van de kiezers wilde stemmen. De rij stond tot ver buiten het gebouw en de wachttijd was wel een half uur. Mensen die niet heel erg gemotiveerd waren, hebben het er maar bij laten zitten. Het was nog erger in Feijenoord, waar tientallen mensen naar huis zijn gestuurd, terwijl ze volgens de regels gewoon hadden moeten kunnen stemmen. Van dergelijke onacceptabele toestanden in de oude wijken trekt Leefbaar maar profijt, zou ik denken. Maar de burgemeester heeft een verzoek tot herstemming afgewezen, omdat hij vond dat het de uitslag toch niet substantieel zou veranderen.

We zullen het nooit weten. De deelraad is niet meer, maar bij de gebiedscommissie, die daarvoor in de plaats is gekomen, kunnen een paar stemmen verschil al snel een zetel uitmaken. Ik ben benieuwd, maar ook sceptisch over die commissie. De vijftien leden moeten straks namens 71.000 Delfshavenaren consensus bereiken.

Maar als je beleid wilt maken, zul je ook keuzes moeten maken. Om wat voorbeelden te noemen: Wil je de winkels open op zondagochtend? (ja: D66 en GroenLinks/nee: CDA), Wil je parkeerplaatsen opofferen voor meer speelruimte of groen? (ja: GroenLinks/nee: Leefbaar) Wil je meer geld reserveren voor sociaal werk? (ja: PvdA en SP/nee: VVD en D66) Politiek is keuzes maken en keuzes maken is politiek. De kandidaten die denken dat je volksvertegenwoordiger kunt zijn, zonder aan politiek te doen, zullen daar hopelijk snel van terugkomen. Tenzij de gebiedscommissie alleen maar tandeloze meningen gaat produceren, waar niemand tegen kan zijn. Dan hebben we er niets aan.

Stembureau Oostervant heeft overigens gestemd hoe we dat ook van onze straat verwachten: PvdA en D66 respectievelijk eerste en tweede in gemeenteraad en gebiedscommissie en GroenLinks derde bij beide. Helaas is mijn partij een plaatsje gezakt, maar desondanks vind ik het een mooie uitslag.

LvdM

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 9 - editie 5 - voorjaar 2014 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

Liesbeth Levy

'Stil de tijd'

De afgelopen maanden is mijn leven radicaal veranderd. Als ik het in een woord zou moeten samenvatten, dan is dat woord tijd. Als ZZP'er had ik weinig geld maar wel veel tijd. Zalig, als de tijd stroperig langzaam verstrijkt. Heerlijk om te lummelen in huis en tegelijkertijd te luisteren naar geluiden in de straat, stemmen, een voorbijrijdende auto, een huilend kind en ga zo maar door. Wegdromen en opschrikken van een onverwachts bezoek.

Dat is nu wel even anders met een nieuwe, leuke maar zeer hectische baan.

Ondanks intensieve mindfulness-training breng ik de dag over het algemeen hijgend door. Kinderen in de basisschoolleeftijd, een partner die na drie jaar huisman af is en full time werkt, in combinatie met werk betekend van 's ochtends vroeg tot 's avonds racen tegen de klok. Soms bedenk ik me wel eens dat er een periode is geweest dat mensen met 55 met de VUT gingen. Dit jaar zie ik Sarah en ik ben nog nooit zo druk geweest. Een 53-jarige documentairemaakster verfilmde haar overgangsprikelen: we zien haar een hondje en een minnaar nemen, terwijl ze ervan droomt om oma te worden. Zij en ik, wij zijn lichtjaren van elkaar verwijderd.

Geen tijd hebben – dat is als we de Nederlandse filosofe Joke Hermsen mogen geloven een van de fundamentele ervaringen van onze tijd. In haar boek 'stil de tijd' (naar een dichtregel van Gerrit Kouwenaar) neemt Hermsen dit verschijnsel kritisch onder de loep. Vanuit het gedachtegoed van denkers als Henri Bergson, Ernst Bloch en Peter Sloterdijk ontwikkelt zij een nieuwe visie op het fenomeen tijd, waarin zij een onderscheid aanbrengt tussen kloktijd en innerlijke tijd. Zij verkent het belang van rust, verveling, aandacht en wachten; ervaringen die sinds de Oudheid als belangrijke voorwaarden voor het denken en de creativiteit werden beschouwd, maar in het huidige economische tijdsgewricht nog weinig waardering krijgen. Hermsen houdt een pleidooi: voor een herwaardering van de verveling, of positiever gezegd voor de ledige tijd, die ze beschouwt als een sine qua non van de creativiteit, waarbij ze met instemming de Duitse filosoof Wilhelm Schmidt aanhaalt, die de verveling omschrijft als een 'vacuüm [...] dat van alles aantrekt: ongedachte

TE KOOP

len Parterro met vrij bovenhuis Graaf Florisstraat f 37,500.—. Twee dande

Nummer 60A, het huis van onze politiek columnist John van Wijgerden, is verkocht. Nummer 43 staat nog maar net te koop, maar is nu al verkocht onder voorbehoud. Verder geen veranderingen op de lijst.

Graaf Florisstraat 15 aII, 115 m2, vraagprijs: € 199.000 k.k. (€ 1.730 per m2)

Graaf Florisstraat 33 a2, 72 m2, vraagprijs: € 142.500 k.k. (€ 1.979 per m2)

Graaf Florisstraat 43, 225 m2, vraagprijs: € 399.000 k.k. (€ 1.773 per m2)

Graaf Florisstraat 64 b, 165 m2, vraagprijs: € 299.000 k.k. (€ 1.812 per m2)

Graaf Florisstraat 100 b (met vier huurders), 144 m2, vraagprijs: € 292.000 k.k. (€ 2.027 per m2)

Vertel het uw vrienden! En geniet van de Graaf Floris.

LvdM

gedachten, gedurfde ideeën, verbanden, samenhangen die plotseling zin geven?

Ik troost me met de gedachte dat het voor mijn medebewoners van de Graaf Florisstraat niet anders is, ook daar zijn dubbele banen in combinatie met een groeiende kinderschare geen uitzondering. Nu het zonnetje weer begint te schijnen blijkt echter wat een fijne plek de straat is. Overal blije gezichten, waar bij sommige af en toe een donker wolkje over heen trekt bij het zien van een bloeiende geveltuin. De kinderen spelen heerlijk buiten en sommige tafereeltjes doen denken aan de tijd van Ot en Sien. Als de Graaf Florisstraat niet slechts tientallen meters verwijderd zou zijn van een van de meest vervuilde plekken van Nederland zou je kunnen spreken van een oase.

Als ik na een lange werkdag de door platanen omzoomde Graaf Florisstraat infiets kom ik meteen tot rust en verzucht met de grote dichteres Vasalis:

"Er is geen tijd. Of is er niets dan tijd?"

LL

Interview met de nieuwe sleutelbeheerder: Peter van der Gaag

Tot voor kort konden leden van de straatvereniging bij Gies terecht voor de sleutel van het pandje. Gies is minder vaak thuis tegenwoordig en er is een nieuwe beheerder gevonden in de persoon van Peter van der Gaag, Graaf Florisstraat 7B. Hij beheert de sleutel en de webkalender van het pandje sinds begin dit jaar. Telegraaf Floris ging bij hem langs voor een nadere kennismaking.

Waarom wilde Peter eigenlijk sleutelbeheerder worden?

Peter ziet het sleutelbeheerderschap als een goede gelegenheid om contact te houden met de mensen in de straat, zich wat actiever neer te zetten, en zich nuttig te maken.

“Ik ben ook nogal een nieuwsgierig (g)aagje”, zegt hij lachend en zo ziet en hoort hij nog eens wat. Hij heeft in het verleden ook als postbode gewerkt en het sociale aspect daarvan beviel hem ook goed.

Hoe bevalt het tot nu toe?

“Het stelt niet zo veel voor maar het is wel leuk. Ik zou best nog wel wat meer willen doen eigenlijk voor de vereniging.”

Waar moeten de gebruikers van het pandje aan denken?

“Ik stop de sleutel in een envelop met de huisregels erin, die wil ik er graag bij houden.”

Peter controleert ook of iemand het pandje voor de tweede keer binnen een jaar huurt. In dat geval moet er door de huurder een tientje betaald worden. De betaling mag direkt bij Peter vooraf, maar bij voorkeur via de penningmeester van de vereniging. Peter gaat het pandje na gebruik niet controleren.

Wie is Peter van der Gaag?

Hij is een mens met veel identiteiten, zoals hij zelf zegt, en heeft alle kleuren van het leven doorlopen. In 1949 geboren in de Van Oosterzeestraat is hij op zijn elfde verhuisd naar Hoogeveen, Drenthe, waar pa van der Gaag een nieuwe baan had gevonden.

Na Mulo en Havo heeft Peter Nederlands gestudeerd in Groningen. Daarna, in 1974, is hij in het buurt en clubhuiswerk aan de slag gegaan en heeft daarnaast een parttime opleiding hbo sociaal en cultureel werk afgerond. In 1977 is hij terugverhuisd naar Rotterdam, de Abraham Kuyperlaan, waar hij een goede baan kon krijgen als maatschappelijk werker in de Daklozenzorg.

In 1999 begon er een nieuw hoofdstuk in Peter's leven: hij

werd kroeg-eigenaar, exploitant van café “De Hemel” aan de kop van de Nieuwe Binnenweg, niet ver de Lage Erfbrug. Het was een hele grote zaak, een echt spelletjescafé.

Terugkijkend ziet Peter de kroegbaastijd als een verlengde van zijn buurthuisstijd. Een intensieve periode, zwaar, maar ook met veel mooie momenten. Peter herinnert zich de stamklanten die wel in zijn “hemel” wilden sterven.

In 1999 kwam aan die periode een einde toen Peter's café door de gemeente uitgekocht werd vanwege een grootschalige renovatie van dat gedeelte Binnenweg.

Hoe is Peter in de straat terecht gekomen?

De dagelijkse fietstocht naar het café voerde door de Graaf Florisstraat en zo viel zijn oog in 1992 op nummer 7b. Zijn toenmalige vrouw en hij hebben het gekocht voor 90.000 gulden en hij woont er tot op de dag van vandaag.

“Ik ben heel blij om in deze straat te wonen omdat het een hele bijzondere straat is. Vanaf mijn huis de straat in gezien lijkt het vooral in de zomertijd alsof de platanen elkaar omhelzen. “

Hij vindt het wel opvallend dat in zijn nabije omtrek, zowel aan de overkant, als bij zijn naaste burens, veel relaties op de klippen zijn gelopen de afgelopen jaren. Slecht karma? (red.)

Wat doet Peter verder?

Peter is onlangs 65 geworden en is officieel met pensioen. Hij vult zijn dagen met lezen, mediteren, joggen en het volgen van de wereld, met onze straat als onlosmakelijk deel daarvan.

Peter stelt zich op als een verschillig burger. Er schuilt een klein politieagentje in hem, zo vertelt hij. Als hij zaken ziet die niet in orde zijn, laat hem dat niet ongemoeid.

Verder is Peter een echte woordenman en continue met taal bezig. Iets wat elk gesprek met hem, waaronder dit interview, weer tot een bijzondere ervaring maakt. Peter bedankt!

PR

DE TELEGRAAFFLORIS

jaargang 9 - editie 5 - voorjaar 2014 - krant voor de Graaf Florisstraat en omgeving

Redactie

Graaf Florisstraat 73a

krant@graafflorisstraat.nl

De redactie van deze TeleGraafFloris bestaat uit: Luuk van der Meer (hoofddredacteur), Jeroen van der Beek, Tony Steenbreker., Liesbeth Levy, Peter Reitsma (eindredactie) en Femke de Jonge.

Verder werkten aan dit nummer mee: Karin van Barneveld, Nienke Bouwhuis, Audrey Coert, Petra Holland, Harold Smits en Kees de Wit.

De TeleGraafFloris, dé krant van de Graaf Florisstraat, komt vier keer per jaar uit: aan het begin van elk jaargetijde. De TeleGraafFloris is voor, van en door alle bewoners van de Graaf Florisstraat. Nieuws, vragen en reacties zijn dus welkom. Mail je bijdrage naar bovenstaand adres. Zet de tekst in het e-mailbericht en stuur eventuele foto's apart mee, met een begrijpelijke naam.

Verspreiding

Niet elke bewoner krijgt de de TeleGraafFloris. Alleen bewoners die lid zijn van de vereniging Ter Bevordering of die actief hebben aangegeven deze nieuwsbrief te willen ontvangen, krijgen de TeleGraafFloris elk kwartaal bezorgd. Stuur ons een e-mail als je de nieuwsbrief in kleur in je mailbox wilt ontvangen (bcc verstuurd).

Persoonsgegevens

De (e-mail)adressen van de bewoners zullen niet worden gebruikt voor commerciële initiatieven.

VERENIGING TER BEVORDERING

Tientjesleden van de vereniging Ter Bevordering ontvangen elke maand een overzicht van de activiteiten die worden georganiseerd in het hoekpand op nummer 88a. Wil je meer?

Laat je dan op de mailinglijst zetten die past bij jouw interesses. Je kunt jezelf aanmelden bij:

etenbijfloris@live.nl

Je krijgt dan te horen of en wanneer er gekookt wordt. Ook kun je jezelf hier natuurlijk aanmelden als kok.

floriscoop@graafflorisstraat.nl

Dan krijg je elke maand een uitgebreide mail over de film van de maand. Elke maand een bijzondere film. Altijd met iets lekkers erbij, soms met een passend diner. Vol is vol, dus wacht niet te lang met aanmelden. Kosten: 4 euro pp (film met knabbeltje) + 10 euro pp (film met diner). Drinkje moet je zelf meenemen. Exclusief voor leden van de vereniging Ter Bevordering en hun introducés.

Daarnaast kun je als lid het hoekpand van Floris afhuren voor geluidsarme besloten bijeenkomsten, als vergaderingen of dineetjes. De sleutelbeheerder is Peter van der Gaag

1. check of de datum vrij is op: <http://graafflorisstraat.nl/GFS/VerenigingTerBevordering.html>
2. reserveer bij Peter de dagdelen dat je het pandje nodig hebt (incl. wanneer je het gaat schoonmaken) via een mail naar: petervandergaag@gmail.com
3. haal bij hem sleutel af (op nummer 7b) en betaal de huurkosten.

Je wordt van harte uitgenodigd om mee te denken en te doen. Voor vragen en opmerkingen direct aan het bestuur van de vereniging kun je mailen naar vereniging@graafflorisstraat.nl